

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20,—, polletno K 10,—, četrtletno K 5,—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30,—. — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Frančiškanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Kaj pa v Londonu?

O čem se posvetujejo — v Londonu? — Šest glavnih vprašanj evropskega mira. — Bodoča Albanija. — Srbska luka. — Astro-ogrsko zahteve. — Egejski otoki. — Finančna vprašanja. — Solun. — Vojna ali mir?

Med tem ko se bje na balkanskih bojiščih odločil boj med Turčijo in Balkansko zvezo — se posvetujejo poslaniki evropskih velesil v Londonu o važnih vprašanjih, ki pridejo na vrsto takoj, ko bo vojna končana. Vsled vojnega hrupa na balkanu se sedaj malo piše o londonski konferenci — vendar lahko rečemo, da je od te konference prav tako odvisen evropski mir, kakor od balkanskih zmag.

V glavnem imajo poslaniki evropskih velesil razrešiti štiri vprašanja, ta so: Bodoča Albanija. — Egejski otoki. — Finančna vprašanja in — Solun.

Z vprašanjem bodoče Albanije pa sta v zvezi dve vprašanja, ki sta med seboj v ozki zvezi, t. j. srbska luka ob Adriji — in avstro-ogrsko zahteve.

Tu podamo kratek pregled teh vprašanj, ki bodo za ves nadaljni razvoj evropskih sporov velike važnosti.

1. O BODOČI ALBANII.

Za Avstro-ogrsko je najbolj važno in glavno vprašanje, kakšne bodo meje bodoče Albanije. V dveh točkah je Avstrija že prodrla namreč: 1. da postane Albanija samostojna država in — 2. da Srbija ne dobi teritorialno posest pristanišča ob jadranski obali. — S tem je — albanska država — ustanovljena — al- samo še za meje. S početka je Avstrija zahtevala, da naj pripadejo Albaniji vsa ona mesta, v katerih imajo Albanci absolutno večino. Nekatere velesile pa so temu ugovarjale, češ da ni mogoče, da bi bil velik del Srbov, ki so člani kulturnega naroda v rokah Albancev. (Albanci bi seveda kmalu poskrbeli, da bi Srbi izginili.) Zato so še velesile zahtevale, da pripadejo Albaniji ona mesta na meji, kjer so tri četrtine prebivalstva albanske narodnosti. Avstrija na to še ni pristopila, upati pa je, da se bo našla pot do prave rešitve.

2. SRBSKO PRISTANIŠČE.

Ko bo rešeno vprašanje albanskih mej, bo prva naloga poslani- kov, da določijo, katero pristanišče ob Adriji se da Srbiji v uporabo.

Tu so trije predlogi: 1. da se da Srbiji luka Metković na dalmatinskih ohali. — 2. Bar. — 3. Drač ali Sv. Ivan Meduvanski. — To vprašanje je precej ostro in nevarno. Kon- ferenca bo dala Srbiji tudi natančne garancije za prost izvoz in dovoz

po železnici, ki bo vezala to prista- nišče s Srbijo.

3. AVSTRO-OGRSKE ZAHTEVE.

Ako bo na konferenci poslani- kov vprašanje srbske luke defini- tivno rešeno — to se zgodi mogoče tekom enega meseca — začno se pogajanja med Srbijo in Avstrijo. Avstrija bo postavila zahteve, s ka- terimi si bo za vselej zagotovila svoboden promet do egejskega mo- rja. — Ker gre glavna pot do So- luna skozi Srbijo, bo Avstrija za ga- rancije, ki jih bo dala Srbiji zahte- vala ravnoteke garancije zase. — Ta spor bo precej težak in treba bo na obeh straneh dobre volje, da se bo vprašanje rešilo brez hudih na- sprotnostev, ki bi utegnili postati zelo nevarna. Dogovori bodo direktni med Avstrijo in Srbijo.

4. EGEJSKI OTOKI.

Kompleks vprašanj, ki jih mo- rajo poslaniki rešiti, obsega tudi egejske otoke. Za načelo se je vzela sledeča razdelitev: Od severnih Egejskih otokov ostanejo štirje (t. zv. strateški) otoki Turčiji. To so: Samotrabe, Lemnos, Imbros in Te- nedos. — (Ti štirje otoki so pred Dardanelami in so važni za brambo v Dardanele. — Otok Tasos, ki stoji pred Kavalom, dobi Bolgarska. Otoki ob Mali Aziji: Lesbos, Chios, Samos postanejo samostojni pod sultanovo nadoblastjo. — Drugi o- toki v Egejskem morju pripadajo Gr- ški. Ta vprašanja se bodo rešila brez večjih težkoč, ker že sedaj ni glede njih veliko nasprotij.

5. FINANČNO VPRAŠANJE.

To važno vprašanje se deli na štiri dele: Prvo bo vprašanje, ko- liko odškodnine bodo balkanski za- vezniki zahtevali od Turčije. Zave- zniki se bodo o tem najprej pogajali s Turčijo, potem določijo kvoto, ki vsakemu pripade. Reunija poslani- kov pa je pridržala zase pravico, da ima konečno besedo v tej zadevi.

Drugo važno vprašanje, pri ka- terem so velesile prizadete je to: koliko turškega dolga prevzamejo balkanske države. Ker bo to vpra- šanje zelo težko, se določi najbrže posebna komisija, s sedežem v Pa- rizu, ki bo to vprašanje razrešila. Poslaniki bodo presodili sklepe te komisije. — Dalje pride na dogovor odkup orientalskih železnic. Na kak način se odkupi? Največ jih bo odkupila Bolgarska. Srbija dobi samo zvezo: Skoplje-Mitrovia. Od- kup se bo izvršil menda potom eks- proprijacije, kakor leta 1908, ko je Bolgarija na ta način odkupila 309 km proge v Vzh. Rumeliji. — Zadnje vprašanje bo: carina. Turčiji je bila sedaj odmerjena carina 11%. Carina se zdi zvišati. Vprašanje je zaple- teno, najbrže se bo moralo rešiti med posameznimi velesilami in bal- kanskimi državami. Turški dolg bo treba spraviti v zvezo s carino.

6. SOLUN.

Kaj bo s Solunom? Čegav bo? Tega vprašanja se reunija v Londo- nu še ni dotaknila. To vprašanje morati najprej rešiti Grška in Bol- garska med seboj. To pa bo mogoče šele po vojni. Ako bi se Grška in Bolgarija v tem ne mogli zediniti — postane Solun mednarodno svobod- no mesto.

To so torej vprašanja, ki jih rešujejo evropski poslaniki v Londo- nu. — Videti je, da bodo dala diplomatom mnogo dela. — V vpra- šanjih leži toliko oporov, da ni ni- kjer gotovo ali se ohrani mir ali ne — posebno če prihajajo čim dalje bolj odločne vesti — od vzhoda.

Dočim oficijelne vesti zadržujejo, da je imelo pismo avstrijskega ce- sarja v Petrogradu popoln uspeh — poročajo drugi listi, da vlada med Avstrijo in Rusijo skrajno napeto stanje — ker se je k drugim vpra- šanjem pridružilo tudi ukrajinsko vprašanje. Tudi se poročajo iz Bel- grada, da so se balkanske države zjediniše, da se v slučaju, ako pride med njimi pri razdelitvi Turčije do kakih diferenc, podvržejo razsodbi ruskega carja.

Po tem takem tudi londonska konferenca ne bo rešila miru.

Jugoslovansko vprašanje l. 1870. — sedaj.

Dualizem in trializem.

»Trializem«, hrvatsko pisana revija, ki izhaja v Trstu in ima na- men propagirati idejo trializma ter reševati glavne točke tega vpraša- nja, prinaša zanimiv zgodovinski dokument, ki ga tu podajemo. List piše:

Ob času francosko-nemške voj- ne so avstrijski Jugoslovani mislili, da je prišel čas, ko se bo rešilo njih vprašanje. Dne 8. novembra 1870 so se v Sisku sestali hrvatski, srbski in slovenski rodoljubi, da se o tem posvetujejo. Ob tej priliki je bil prejet sledeči program:

I. Kraljevina Dalmacija, Hrvat- ska in Slavonija s Krajino in Reko tvorijo enotno kraljevino.
II. Zgodovinska pravica, inter- es dinastije in monarhije, korist slovenskega naroda in načelo narod- nosti zahtevajo združenje vseh slo- venskih pokrajin v eno politično ce- loto v zvezi s trojedino kraljevino.
III. Taka federativna trojedina kraljevina s Slovenijo, dogovarja re- alno unijo z Oger ko.

I. Zadeve, ki so skupne z Av- strijo in Ogersko rešuje trojedina kraljevina skupno s Slovenijo v sku- pni delegaciji.

2. Zastopstvo trojedine kralje- vine in Slovenije v ogrskem saboru je kolektivno.

3. Finance, trgovska in vojna vprašanja, v kolikor se nanašajo na skupnost, razpravljajo in rešujejo: Ogrska, trojedina kraljevina in Slo- venija v skupnem ogrskem zboru.

4. Sodne, upravne in prosvet- no-šolske zadeve so avtonomne za trojedino kraljevino in Slovenijo in te zadeve rešujejo izključno le zbori teh kraljevin.

5. Vlada teh kraljevin je neod- visna; ban kot predsednik drž. vla- de, je odgovoren samo kroni in zbo- roma teh dežel.

6. Eksekutivna oblast je pri vseh skupnih avtonom. zadevah domača.

7. Kako se bo združila Krajina, Dalmacija in Slovenija s Hrvatsko in Slavonijo — to je notranje vpra- šanje, odvisno od medsebojnega od- govora teh dežel.

8. V zjedineni trojedini kralje- vini in Sloveniji vlada popolna — jezikovna in verska enakopravnost.

9. Zjedinenje trojedine kralje- vine s Slovenijo je podlaga vsaki zvezi z Ogrsko.

Na sestanku v Sisku, kjer se je ta program sprejel, so bili: Bar- čić, dr. Jan. Bleiweis, dr. Brlić, dr. Costa, Danilo, dr. Kostić, dr. Lavrić, dr. Makanec, Tomšić, dr. Vošnjak, dr. Mrazović, Miškatović, dr. Su- botić, dr. Toukli in Trstenjak.

Ta načrt je bil najprej sprejet v Ljubljani in potem skupno v Si- sku. Načrt je postal važen zaradi izpremembe, ki jih je doživela Av- strija po letu 1866.

Leta 1868. so dobili Mažari svo- jo kraljevino in leta 1870. je cesar obljubil, da se da kronati za češkega kralja — naravno je, da so tudi Hrvatje hoteli dobiti svojo neodvis- nost in Slovenci so zahtevali »Zdru- ženo Slovenijo«. Počasi se je vladi posrečilo te zahteve — premagati. Danes pa se oglašajo znova in z večjo silo združenje hrv. in slov. pokra- jin v eno celoto — seveda ne v zve- zi z Ogrsko. K jugoslovanski sku- pini bi spadali tudi — Bosna in Her- cegovina. Za naš čas je zelo zani- mliv spomin na ta dogodek in pro- gram leta 1870. — ker se iz njega vidi, kako smo tekom let na vse to — pozabili.

Kako je danes z Združeno Slo- venijo in z jugoslovansko politiko? Takrat so to vprašanje reševali naši prvi narodni boritelji iz vseh slo- venskih pokrajin, danes pa ga rešu- jejo — klerikalci.

Resni časi na jugu nas opomi- njajo na novo delo za združeno Slo- venijo in Jugoslavijo.

Spominjajte se
dijaškega društva
„Domovina“!

Vojna.

11. februarja

ZELE MIRU!

Iz Londona in iz Bukarešte pri- hajajo poročila, da se turški poslaniki tam močno trudijo, da bi pripravili velesile za intervencijo v prilog miru oziroma skušajo doseči možnost di- rektnih pogajanj.

Turški poslanik v Londonu je zaprosil državnega tajnika Greya, da pripravi intervencijo velesil. Ker pa Turčija ni zaprosila s formalno pro- šnjo, je oni korak ostal brez uspeha.

Torej: Turčija bi se rada začela pogajati — toda noče začeti sama, berači pri velesilah. To zato, ker se mladoturška vlada boji mase, ki dan- es še veruje na neustopnost Tur- čije in na zmago turškega orožja. Je videti, da so tudi vojni fanatiki mla- doturški spoznali, da z Bolgari ni do- bro se prerekovati.

KAJ NAM PRINESE POMLAD?

Čim dalje jačji so glasovi, da med Avstrijo in Rusijo ni vse tako gladko, kot bi se mislilo.

Rusija z mrzlično naglostjo kon- centrira svoje ormanne zborna na av- strijskih in romunskih mejah. Po- pravilja in utrjuje trdnjave, jih zalaga z živili itd. Zakaj vse to?

Rusija vidi v Avstriji izvor ukrajinskega gibanja, ki bi dosledno izpeljano pomenjalo 30 milijonsko iz- gubo duš za ruski narod.

Da to prepreči, se oborožuje Ru- sija proti Avstriji in kakor je videti niti vladarjeva lastnoroč. pisma niso prinesla v tem oziru še nobene raz- veseljive izpremembe.

ČASNIKARSKE IZMIŠLJOTNE.

Belgrad. Vest, da so bili 3 srbski bataljoni zajeti pri Lešu od Arbana- sov, je izmišljena.

RUSIJA NE DOVOLI BOLGAROM V CARIGRAD.

Dunaj, 11. V diplomatskih kro- gih šepetajo, da je Rusija namignila bolgarski vladi, da se z ozirom na mednarodni položaj Bolgarom ne bo dovolilo marširati v Carigrad. To je baje tudi vzrok, zakaj se Bolgari umikajo pred Cataldžo. V Peterbur- gu baje ne verjamejo, da bi Bolgari, če se jim dovoli vstop v Carigrad, storili tako kakor Nemci leta 1871. v Parizu, ampak bi tam ostali. Tega pa Rusija zaradi svojih interesov ne more dopustiti.

ZVIŠANJE BOLGARSKE ZAHTEVE.

Dunaj, 11. »Pol. Korr.« javlja iz Sofije, da je neka vodilna bolgarska oseba izjavila, da je za Bolgarsko iz- hod do Marmarskega morja naj- večjega pomena. Tak izhod bi bil Rodosto. Zato bo Bolgarska po pad- cu Odrina vztrajala tudi na izročitvi Rodosta.

»Drznem se vse!« je zaklical kralj srdito. »Aretiram vas, milost- ljiva. Kadar mi vrne vitez De Ra- gastan mojo hčer, vas izpustim na svobodo, to vam prisežem, — toda prisežem vam istotako, da vas vitez ne bo videl, dokler ne vidim jaz Zi- lete!«

»Sir, to je nizkotno zlorabljanje oblasti!«

»Nikakor ne, milostna, prizane- sljivost je. Ali ste pripravljeni, da greste z nami?«

»Sir, umaknem se samo sili. Videti hočem, ali se res najdejo štirje francoski plemiči, ki jih ni sram položiti roko na žensko.«

»Briga me to!« je kričnil kralj v besnem srd.

In namignil je svojim plemičem, ki so se brez obotavljanja približali Beatrici.

Knežinja je zakričala: Njenemu duhu se je pokazala jasno žalost in obup Ragastana, ka- dar se vrne in je ne najde več.

Zakrila si je obraz z obema rokama, ter čakala, hrabra do kon- ca, celo spričo strašne slike ki je bila vstala pred njeno dušo...

Zdajci pa so se odprla vrata. Zileta je stala na pragu. Drklica, blede, kakor lilija, to- da srčna in pogumna, je stopila pro- ti osuplemu kralju.

»Sir,« je dejala, »pripravljena sem vam slediti...«

»Nesrečni otrok!« je vzkliknila Beatrice.

LISTEK

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

Obenem se je umaknila, da bi mogel kralj vstopiti.

Videla je njegovo obotavljanje in ga razumela.

Blink vesolja se je zasvetil v njenih lepih očeh; zdaj je imela v roki sredstvo, zadeti kralja na občutljivi točki, to je v nečimernosti, ki mu je morala biti lastna kot hra- brenu možu.

»Ne bojte se ničesar, sir,« mu je dejala, »saj ni v tej hiši nikogar raz- en mene...«

Kralj je zardel, a vstopil je vse- eno — v lepo in prostrano, a ne- popolno opremljeno sobo. Trojica mu je sledila za petami.

»Kaj, milostna,« je vzkliknil,

»pravite, da ste sama tukaj?«

»Popolnoma sama, sir,«

Franc I. je namršil obrvi.

»A vendar, madam, nekdo je videl stopiti v to hišo več oseb!«

»Ki so bile še pred dobrim četrt ure tukaj, sir. Toda v tem trenutku sem kljub vsemu svojemu obžalo- vanju edina v tej hiši in moram po- izkusiti sama, da pogostim kralja po pravici, ki mu pristojna...«

»Kje je gospod De Ragastan?« je prašal kralj in prebledel od gneva.

»Sir,« je rekla Beatrice z mir- nostjo, ki je izsilila kralju nekakšno spoštljivo občudovanje, »lahko bi vam odgovorila, da vi kot prvi vi- tez Francije izprašujete žensko, ki je prišla v to deželo, zanašaje se na sloves njene gostoljubnosti...«

»Oprostite, milostljiva,« je re- kel kralj trepetaje. »Toda zagotav- ljam vas, da gre za jako važne reči. In zato vas moram kljub svojemu obžalovanju, da sem primoran v to, izpraševati kot gospodar najvišjega pravosodja v tej deželi; pozovem vas, da mi odgovorite... Kje je gos- pod De Ragastan?«

»Ker govorite kot gospodar, sir, odgovarjam jaz pot prisiljena: gospod De Ragastan je odšel z do- ma, da spremi deklico, ki sva se obadva gorko zavzela zanjo, na va- ren kraj.«

Kralj je prebledel in udaril sr- dito z nogo ob tla.

»V kaj se meša ta pustolovček,« je dejal, »ki ni niti Francoz, niti Italijan, na nam hoče dati povrhu še lekcije!«

Zdaj je prebledel tudi Beatrice.

»Sir,« je dejala s čudno trdnim glasom, »vitez De Ragastan ni trpel nikoli, da bi ga psoval nekaznovan kdorkoli na svetu. In meni je sveta dolžnost, paziti na to, da ga nihče ne psuje, ko je odsoten. Ker pa sem ženska, se ne morem ubraniti štirim možem, da ne bi bili nesramni, se umaknem, da vas ne bom primorana poslušati dalje...«

»Ostanite, milostljiva!« je zakli- cal kralj. »Izrekli ste jako predrzne besede; toda kakor ste dejali sami, ste ženska, in zato jih preslišim. Ostanite — tehtati hočem svoje be- sede, in nadejam se, storite tudi vi tako.«

»O tem je vaše Veličanstvo lah- ko prepričano,« je odgovorila Be- atrice.

Kralj je molčal nekaj trenot- kov.

Bil je mračen; zamolkel srd se mu je kuhal v prsih.

»Milostna« je povzel kralj nato, »pravkar sem vam rekel v hiši pri Tuilerijah, da je Zileta moja hči... Ali mi verujete?«

»Vašemu Veličanstvu verujem tem rajša, ker nama je Zileta sama pripovedovala vso svojo zgodbo.«

»In vedoč, da je Zileta moja hči, mi jo vitez De Ragastan odtuguje, jo skriva in otimje!... Ne da bi se hotel sklicevati na druge pravice, vam moram reči samo to milostljiva, da jaz nisem ravnal tako proti vitezu, ko me je prišel prositi, da naj mu pomagam najti njegovega sina, vašega sina milostljiva!«

Te spretne besede so bridko dirnile Beatrice, in odgovorila je z ganjenim glasom:

»Sir, vitez mi je pripovedoval, kako blagohotno ste ga sprejeli; jamčim vam za svojo hvaležnost in za njegovo...«

»O tem ne dvomim, milostna;

toda vitez mi izkazuje svojo hvale- žnost na čuden način.«

»Gospod vitez De Ragastan je pravkar prašal Zileto, ali želi, da jo spremi v Luvr; če bi bila odgovo- rila da, je bil vitez ves pripravljen, vrniti vam vašega otroka, sir...«

»A kaj je rekla?« je prašal Franc I. hlastno.

»Da rajša umre...«

Franc I. je povesil glavo.

»Torej me sovraži tako zelo!« je zamrmral.

Toda kmalu se ga je spet polotil gnev.

»Naj bo,« je dejal. »Vitez De Ragastan je odvedel mojo hčer. To- da vedeti hočem, kam jo je odve- del.«

»Tega ne vem, sir.«

»Veste, milostna! Vse vaše ve- denje, zvok vašega glasu in zadre- ga, ki se razodeva v vašem pogledu, mi priča, da se igrate z mano. Pro- sim vas torej, da mi odgovorite to- čno in resnično, sicer...«

»Sicer, sir...«

»Sicer se moram držati vas osebno! Dejali ste torej, da viteza ni tu?«

»Da, sir!«

»In da je odvedel Zileto s se- boj?«

»Da, sir!«

»Dobro! On se je polastil moje hčere — jaz se polastim njegove žene. Izvolite se pripraviti, da gre- ste z nami, milostljiva!«

»Kaj, sir, ali se drznete...«

SKADER BO GLAVNO MESTO ALBANIJE?

Dunaj, 11. Potovanje princa Hohenhola v Peterburg je tudi v zvezi z vprašanjem Skadra. Avstrijski kabinet stoji odločno na stališču, da se Skader ne prizna Črni gori, tudi če ga zavzame z orožjem, ker mora postati po Berchtoldovem načrtu Skader glavno mesto neodvisne Albanije. Pravijo, da se je dal tudi ruski kabinet prepričati o upravičenosti avstrijskega stališča in je pristal na to, da bo Skader albanski.

HAIREN BARBAROSSA na POTU V EGEJSKO MORJE.

Port-Said, 11. februarja. Turška vojna ladja »Hairedin Barbarossa« je dospela sem, ugasnila svetilnike ter odpeljala na sever.

NOVA MIROVNA POGAJANJA.

Sofija, 11. februarja. Govori se, da je potovanje bolgarskega finančnega ministra Teodorova v glavno taborišče v zvezi s skorajšnjimi direktnimi pogajanjimi med Turčijo in Balkansko zvezo v mestu, čigar ime sedaj še ni znano. Tudi dr. Danev odpotuje v glavno taborišče.

RUSKI CAR — SODNIK.

Belgrad, 11. februarja. Balkanski zavezniški so sklenili, da predložijo vsa sporna vprašanja rusnemu carju v razrešitev.

KAKO JE PRI ČATALDŽI?

Sofija, 11. februarja. Nasproti vsem turškim vestem o prodiranju Turkov na čataldžki črti se konstatira, da so vsi turški ofenzivni poizkusi bili odbiti in so bili Turki povsod z velikimi izgubami vrženi nazaj.

ODREDBE GRŠKE VLADE.

Atene, 11. februarja. Vlada naznanja, da se imajo od 10. t. m. dalje vsi ognji na svetilnikih na vzhodni obali kakor na otokih pogasiti.

KAJ JE PISAL ŠUKRI PAŠA?

Šukri paša je poslal sledečo brezlično brzojavko:

»V turški zgodovini ni generala, ki bi bil tako strahopeten, da bi eno najmočnejših trdnjav na svetu, kakršna je naša, prostovoljno izročil tako krvoločnemu, grozovitemu sovražniku. Nikoli se ne bo smelo reči o meni, da sem tako sramotno dejanje zakrivil. Raje bom naše čete do zadnjega moža žrtvoval in zadnji strel svojega revolverja prihranil zase. Ako bi uvidel, da je nadaljnji upor nemogoč, bom skrbel za to, da se 40 tisoč tukajšnjih Bolgarov spravi s sveta. Žene, otroke in bolnike bi izročil v varstvo tujih konzulov in bi konzulom prepustil, da bodo svoje varovance ravno tako poklali kakor so Bolgari storili z našimi ženami. Potem bom svoje topove obrnil proti vsem Bolgarom, proti vsem tistim lepim stavbam, ki so kras tega draga mesta, katerega bom z ognjem in mečem izpremenil v ogromen kup razvalin; moji dobri vojaki bodo preko ognja v notranjosti mesta in preko smrti zunaj njega prodrli sovražne čete — pa naj tudi štejejo milijone — ter slavno umrli ali z zmagovalno zapustili te razvaline.«

Ako je resnica, da je to-le pisal slavljani branitelj Šukri paša — potem mu delajo krivico vsi tisti, ki ga slave kot junaka. Kajti junaštvo še ni brezumen pogum in velika moč; da je nekdo po pravici označen za junaka, mora imeti tudi nekatere duševne vrline. Predvsem ponos. V vojni se kaže ponos v ravnanju z neoboroženimi sovražniki.

B. CESAR: V potu svojega obraza...

Pust, dolgočasen oktoberski večer. Dež prši neprestano, po dolgi ozki dolini se vlačijo bele, pretrgane megle, se zibljejo semtertja, obkrožujejo bližnje griče in se ovijajo nizkih gabrov in smrek, stojčih v špalirju ob glavni cesti, po kateri se vleče neki človek, komaj dvajsetleten mož, zadevaje se ob sračajoče ga ljudi. Nekateri ostajajo in gledajo za njim in okoli usten jim igra usmev. »Aha, možak ga ima danes malo preveč pod knuho!«

V resnici so mu pa odpovedale moči vsled gladi in trudnosti...

Že z osemnajstimi leti se je napolni mladi kotličar Peter iz slovaške svoje domovine s trebulom za kruhom. Ljudem je vezal lonce, krpal s pločevinastimi zaplatami lukne v njih in popravljaj vaškim in trškim materam še druga v njegovo stroko spadajoča dela. Vse potrebno orodje je imel lepo zloženo v velikem košu, ki ga je nosil na hrbtu. Bil je eden iz one vrste ljudi, ki si služijo svoj borni kruh z večnim krpanjem in vezanjem loncev po vaseh in trgih. Življenje, ki ni posebno veselo! Cel dan se strži komaj par vinarjev, največkrat nič. Zanašati

Da pa kdo grozi — kakor to dela slavljani Šukri paša — da poklati 40.000 neoboroženih Bolgarov, žena in otrok, — takšen človek zasluži ime krvoločnega psa, toda označbe junaka ne.

Slovenska zemlja.

Iz Maribora.

Dramatično društvo je uprizorilo v nedeljo dne 9. svečana igra »Čarovnica pri jezeru«, z gostom, gospo A. Danilovo iz Ljubljane. Igra, ki je v celoti prav dobro uspeła, ne odgovarja miljeju našega naroda. Ne, da bi morda ne vsebovala mnogo možnosti, pač pa, ker način razvijanja ni tak, kot smo ga drugače vajeni na našem odru. Radi priznavamo in to polhvalno, trud in prizadevanje tako intendantice, kakor tudi g. režiserja, dati nekaj, kar je vsestransko zadovoljivo. In ravno vsled tega nočemo, da bi se videlo v vsem morda grajo. Konstatirati hočemo le, da je tokrat šla — kolikor se tiče smeha — za galerijo tudi deloma naša v resnici nadebudna inteligenca. Bože v najresnejših trenutkih, pa naravnost — pridrčen smeht Gospa Danilova katere nečemo kritizirati, nam je bila draga znanica, ki nam je že v naprej zasigurala izbor, večer. Žela je vsestransko, polno priznanje. G. Pajnhart (Gornik) je igral prav dobro, istotako g. Jurovič (France). Na teh treh je slonel uspeh vsega večera in reči moramo, da so mu pripomogli izborni do veljave. Gospa M. (Ana) nam je pokazala, koliko ji je za naše narod, gledališče. Kljub skrbi za ne malo obitelji, se je i tokrat odzvala in bila ravnatoka izborna kot prvič. Gospica R. (Minka) nam postane — če že ni — še jedna najboljših moči. Tudi gospa P. (Marjana) je pogodila svojo vlogo. Začetkom, v I. dejanju, bi si bili želeli nekaj več živahnosti v kretnjah. G. Z. (Matija) je zagrešil kol pri prvem nastopu nekaj »malenkosti«. Premalo živahna — čeravno »stara« — je bila Marjan v prvem prizoru. Videli smo tudi nekaj eksperimentov z električno lučjo. Bliskalo se je v I. dejanju vse preniško. Zdelo se je, da švigajo bliski iz jezera. Škoda, da se ni napeljala vsaj do sredine gora. Rudeča luč je bila nekoliko preostro omejena. V IV. dejanju bi bilo dobro onega, ki je delal za odrom s tem zgago, da je zapiral po nepotrebnem okno v ozadju, potegniti malo za ušesa, kajti kazil je občutno scenerijo in dejanje. V ostalem nas je tehnično vodstvo, kot tudi godba, zadovoljilo.

Občinski svet.

Ljubljanski občinski svet je imel včeraj ob 6. zvečer v mestni dvorani svojo redno sejo. — Župan odpravi sejo, konstatira sklepčnost in imenuje verifikatorjem občinskega svetovaleca Trnkoczyja in Ložarja. Nato pride na vrsto prva točka dnevnega reda:

Naznanila predsedstva.

Deželna vlada naznanja, da bo prevzela v svojo oskrbo mestno policijo. Kar se tiče doklade od strani mestne občine radi moštva, ki se sprejme v državno službo, bi se dovolilo kvečjemu šest do osem tisoč kron. 2. V seji občinskega sveta z dne 7. januarja 1913 je interpeliral občinski svetovalec Tomaž Novak glede vzdrževanja in del pri Malem Grabnu. Župan pove, da se bo ozi-

ralo na Mali Graben takoj, ko bodo izvršena dela v Gruberjevem kanalu. Isti občinski svetovalec je interpeliral na župana glede nezadostnega prehajanja čez progo južne železnice. V dne 15. novembra 13. in 14. decembra je bilo prehajanje omejeno radi velikanskega železničnega prometa. Kar se tiče nadaljnjega prehajanja, se bo storilo tozadevno potrebne korake. Nato je sledilo več interpelacij občinskih svetovalcev Šerjaka, Ložarja, Rojine in Likozarja glede nabave voza za smeti, glede neke osebe v mestni zastavilnici, glede nekega starčka in radi hodnika na Dolenjski cesti. Tozadevnim interpelacijam se je ugodilo, oziroma so se stvari pojasnile.

II. točka dnevnega reda: odobrenje zapisnika.

Zapisnik se odobri.

Nato pride na vrsto tretja točka dnevnega reda:

Volitev devet članov magistratnega gremija.

Izvoljeni so v gremij tile člani, občinski svetovalci: dr. Triller, Knez, Franchetti, Pustoslemšek, Štefe, Lilleg, Kregar, Kristan in Pammer. Preide se nato na IV. točko dnevnega reda, na personalnega in pravnega odseka poročilo o dopisu mestnega sveta v Gradcu glede izposlovanja zastopstva deželnih stolnih mest v državnem železničnem svetu. Tozadevni odsekovi predlog se sprejme.

»Mladiki« 800 K.

Župan preide na V. točko dnevnega reda, na finančnega odseka poročilo o dopisu magistrata glede dovolitve kredita za praktičen gospodinski pouk na mestnem dekliškem liceju. Poročevalec občinski svetnik Milohnoja. Odsek predlaga, da naj se dovoli »Mladiki«, kjer se ta praktičen pouk vrši, 800 kron.

Dr. Zajc: »Mi nimamo prav nič proti temu predlogu in bomo glasovali zanj. Ampak vpoštevati se bodo morale tozadevno tudi druge podobne korporacije.«

Odsekovi predlog se sprejme. Pride na vrsto VI. točka dnevnega reda: Stavbenega odseka poročila in sicer: 1. o poročilu mestnega stavbenega urada glede sklenjene

delne opustitve parka na trgu Tabor ter določitve regulacijskega načrta za stavbišča na tem trgu.

Poroča obč. svetovalec Štembov. Odsek predlaga, naj se regulacija trga Tabor odobri, parcelacija naj se pa odloži. Pri tem pride do debate med občinskim svetovalcem Jegličem in Bončarjem. Prvi pravi, da so hiše krog in okrog sezidane zato, da bi imele prazen prostor; poleg tega nimajo otroci tam nobene igrišča, drugi meni, da je igrišče nepotrebno, ker otroci razbijajo svetila. Odsekovi predlog se sprejme.

2. Ponudba Friderika Koširja za odkup njegovega posestva Pred Prulami št. 25 v regulacijske svrhe. Košir zahteva velikaansko svoto 50.000 K kot odkupnino. Odsekovi predlog se ne sprejme. Predlog je sprejet.

3. Ponudba Davorina Rovška in Angele Češnovar za odkup njunega sveta v Kolodvorski in Pražakovi ulici v svrhu regulacije Pražakove ulice. Odsekovi predlog, da se ugotovi tej ponudbi, ako sta imenovana pripravljena odstopiti do ceste polovico sveta, kjer ga imata, se sprejme.

Na vrsto pride kot VII. točka dnevnega reda policijskega odseka poročilo o županovem dopisu glede zgradbe nove mestne mrtvašnice.

Poročevalec občinski svetnik dr. Pippenbacher. Glede te mrtvašnice se obravnava že celih deset let. Poročevalec prebere dopis, v katerem se pojasnjuje cela zgodovina te nove, še nezgrajene mestne mrtvašnice. Za mrtvašnico veže pride v poštev dva sistema in sicer dvoranski sistem in celični sistem. Oba sta za svojo izvršitev draga, vendar je prvi cenejši od drugega. Obravnava se v dopisu, ali naj se napravi ta mrtvašnica ali na Hrvatskem trgu ali na trgu Tabor, na ozemlju v bližini Kolinske tovarne ali pri sv. Križu. Odsekovi tozadevna predloga se sprejmeta. Sprejme se tudi predlog občin. svetovaleca Štefeta, naj se županu naroči, da napravi primerne korake, da se inkorporira pokopališče mestni občini. Pri svojem govoru seveda Štefe ni pozabil na svojo neslanost in grobost, ki je bila od strani naprednih občinskih svetovalcev po vsej pravici ožigosana.

Župan je prešel nato k VIII. točki dnevnega reda k direktoriju mestnega vodovoda in elektrarne poročilo o županovem dopisu glede prošnje za napravo hidro-električne centrale na reguliran Ljubljani. Tozadevni predlog odsekov, da se prošnji ugodi, se sprejme. IX. točka dnevnega reda: samostalni predlog občinskega svetovaleca Tomaža Novaka glede znižanja pasjega davka za pse čuvalje po vseh predmetjih, se izroči tozadevnemu odseku. Nato se pripravi govor o besedi še občinski svetovalec Kregar, Štefe, Jeglič in Novak radi raznih posipanj cest v raznih okrajih. Župan pravi, da bo storil potrebne korake. Konec javne seje ob pol 8. zvečer. Sledi tajna seja.

Dnevni pregled.

Ljudje božji — sežite globoko v žep! Avstrijski parlament je kakor sveti Miklavž za otroke: kar otrok hoče, to mu Miklavž prinese. Kar vlada želi, to ji parlament da. Sedaj hoče vlada novih denarjev, da se bo lahko šla vojske na srbskih mejah. Kakšni pa so tisti davki? Z eno besedo povedano: Tisti, ki ima manj, tisti bo plačal več, kot tisti, ki ima mnogo. Tisti, ki težko zasluži, bo s težjimi »fronki« obremenjen, kot tisti, ki sedi v žid, pije šampanjca, ter se mu niti prešteti ne ljubi dnevnih dohodkov, za katere ni niti s prstom mignil. Kdor ima malo, se ne more ženiti, zato bo pa velike davke plačeval, češ, ta lahko, ker je sam. To so tisti davki, ki jih bo v petek dovolil državi avstrijski, ljudski parlament: to je ona masa ljudi, ki jih plačujete vi, davkoplačevalci. Učeni ljudje pišejo razprave, ki jih imenujejo: duša mase. Da se pa najde in označi dušo avstrijskega parlamenta pa ni potreba nobene učenosti; tista duša se imenuje: diete.

Vprašanje reške škofije razburja hrvatsko javnost. Uradno se sicer dementira, da se hoče Reko odcepiti od senjske škofije — toda na take izjave se ne da vselej zanesti. Hrv. mladina je protestirala proti namestam Rima, ki skuša na tak način postopati proti Hrvatim. Boj proti Hrvatim bo imel za Rim slabe posledice — ker bodo začeli prestopati v pravoslavje. Boj proti Hrvatim gre roko v roki z bojem proti slovanske-

mu bogoslužju — ki je v teh krajih važno vprašanje. Bivši tržaški škof Nagl se je takoj v začetku svoje vladave obrnil proti onim cerkvenim občinam, ki so že imee slovansko bogoslužje. Hotel je odpraviti glagolico iz cerkev. Nastal je hud boj. Istotako so cerkvene občine v senjski škofiji branile svoje pravice. Že 1. 1828. je bil v Zadru zaprt glagoliški seminar — toda glagolica v cerkvah s tem ni bila uničena. Rim jo je moral molče priznati. L. 1898. je izšel iz Rima nov dekret, po katerem se je glagolica omejila, proti temu so Hrvati protestirali, in l. 1900 je moral papež Leon XIII. ta dekret ublažiti s tem, da je priznal glagolico veljavno tam, kjer se prostovoljno ne opusti. Pozneje se je večkrat čutilo, da veje iz italijanskega Rima Hrvatom nasproten veter. Na čelu gibanja proti glagolici je bil škof Nagl, ki je postal posebno znan po Ricmanjih. Tudi škof Flapp se je s tem proslavil. Vse to pa je le pripomoglo, da so slov. in hrv. občine čimdalje bolj zavedale svojih verskih in narodnih pravic in je narodno gibanje na jugu bilo za Slovence in Hrvate ugodno. Leta 1900 smo imeli v Trstu Slovencev 16,34%, Hrvatov 0,30%, Italijanov 77,36% — v Istri pa Slovencev 14,30% — Hrvatov 42,58% — Italijanov 40,54%. L. 1910 pa smo imeli v Trstu Slovencev 29,81%, Hrvatov 12,6% — Italijanov 62,31% — v Istri pa Slovencev 14,27% — Hrvatov 43,52% — Italijanov 38,15%. — Boj za Reko pomeni važen boj za obrambo našega primorja proti italijanski rimski kuriji.

Nemška priznanja. Kar smo že neštetočkrat trdili, da dela Avstrija za Prusijo reklamo, priznavajo danes avstrijski Nemci sami. Pretečeni petek je imel v Gradcu profesor dr. Kaser »guč«, v katerega poteku je povedal, da je že ranjki oča Bismarck, potem ko so ga v Rusiji odklonili, spoznal veliki pomen Avstrije za Nemčijo-Prusijo. Ko se je začela Rusija nagibati proti zapadnim velesilam — Franciji in Angliji — morala je iskati Nemčija protiteže na vzhodu. Posrečilo pa se ji ni le to, posrečilo se ji je z zavezništvom Avstrije še celo, spraviti le to na nevtrarno pozicijo, ki bo Avstrijo veljala še sila mnogo denarja in krvi. Anglija in Francija branita Nemčiji pomorski pristop do Male Azije v Sredozemskem morju, Nemčija pa je danes ravno v Mali Aziji močno interesirana. Dviganje balkanskih narodov pa postaja nova nevarnost za Nemčijo. Vstvarja se namreč tretji blok, faktor, ki ima, ne le ovirati prodiranje, marveč ga tudi ustavi v kolikor pride v poštev vzhod. Mnogokrat se je že reklo, da bo Avstrija prej ali slej plačala nemško sestristvo zelo drago. Kakor vse kaže, pride, dokler se ne razbistri zamotani evropski položaj v zadnjem trenutku, do tega že v doledenem času. Takrat pa bo potem težko še veljal pogovor o »avstrijski ohceti«, najmanj pa o pruski zvestobi.

Odlikovanje. Z Dunaja se poroča, da je dobil deželni šolski nadzornik Fran Levec v Ljubljani naslov in značaj dvornega svetnika.

1813—1913. Na milijone spominskih zlatov je izdala Nemčija za spomin 100 letnice, odkar se je osvobodila izpod franc. jarma. 12 milijonov takih zlatnikov bo izdanih (ob enem v proslavo 25letnice vladode sedanjega nemškega cesarja). Na zlatnikih je napis 1888—1913. »Kralj je zaklical — in vsi so prišli.«

Imenovanja pri Južni železnici. Za prometnega vodjo na vrhniški

obrazom: »Ne mučite se z govorjenjem, vzemite!«

Ko je s tresočimi rokami hlastno jedel, se je podala usmiljena žena v vežo pred ognjišče, da bi ga ne motila; zanetišij v peči ogenj, ni hotela biti gotova z razpretajem žrjavice; zraven pa je mrmrala: Ti ubogi revež! Ti ubogi revež!

Skoro pa se je vrnila v sobo in prisleda; natočila mu je kozarec hrušovca in postregla ubogemu Slovaku, kakor postreže mati svojemu otroku, ki se vrača iz tujine.

Nato pa je nenačoma dejala: »Saj sem neumna! Za dobro prebavo potrebuje človek tudi kaj toplega. Malo kave, kajne?« In z blaznim nasmehom je odšla zopet ven k ognjišču.

Vrnivši se s škodelico vroče kave je uprl Peter vanjo svoje s solzami zarošene oči, čijih pogled je izražal hvaležnost in blagoslov; in ko je izpil nekoliko kave, jo je vprašal po njenih družinskih razmerah.

Toda njegova gostiteljica ni takoj odgovorila. Postala je žalostna, njene oči so zasolele, ko je začela pripovedovati že tolikokrat zapisano povest življenja: »Čemu naj Vam povem, Peter, žalostno zgodbo mojega življenja, ki je še hujše od Vašega. Z dvaindvajsetim letom sem se omožila z brhkim fantom iz

javega, od solnca ožganega ter od dela in skrbi križanega obraza. Petra so zopet napadle hude slabosti, zopet je moral sedeti na prvi kanton. Žena ga je tačas dohitela, stopila k njemu in ga spoznala: »O, vi Peter, tukaj! Pojdva urno naprej, noč je že. Pa mi boste spotoma povedali, kod ste kaj romali, od kar Vas ni bilo izza lanske jeseni v našem kraju; precej dela se bode dobilo, Peterček, ženske vedno jakujejo, da vas ni tako dolgo, loncev pa treba toliko popraviti. Alo, Peter, na noge!«

»Pustite me!« je zašepetal. Tu pa se je veseli, ženini obraz hipoma izpremenil.

Peter, ste bolni?

Peter, ki ga je moril glad, je rekel:

»Od snoči še ničesar nisem zavžil! Lačen sem!«

Odšla sta skupaj naprej po cesti.

Zvečer je sedel Peter s svojim košem ob strani, v sobi na klopi ob veliki topli peči poleg debele javorjeve mize. »O kako sem nesrečen!« je rekel in se zamislil. Tudi ženi, ki je postavila predenj hleb kruha, na krožniku dve stručki surovega masla, polič hrušovca, se je smilil.

Ko se je med solzami branil in se zahvaljeval: »Bog plačaj! Bog plačaj!« je rekla kot z zadovoljnimi

V Tivoli!

Ako se hočeš dobro zabavati, pojdi v
restavracijo „Tivoli“
tam je izvrstna češka kuhinja, dobiti je
tudi vedno sveže pivo in razna pristna
vina po zmernih cenah.

Velika dvorana Hotelske sobe

Za obilen obisk se priporoča

je vedno brezplačno na razpolago za
veselice, shode, predavanja itd.
po jako nizki ceni vedno na raz-
polago.

Alex. Heger.

železnici je imenovan Karl Sajovic, višji revident in prometni kontrolor v Ljubljani. Premeščeni so: postajnačelnik Artur Michelitsch iz Vrhnike kakor asistent v Gorico; Lecker Rajmund asistent iz St. Petra na Krasi v Maribor, glavni kolodvor; Holeček Josip, asistent s Pragerskega v Velje, Mulitsch Karl in Molini Ernest, asistenta iz Trziča v Trst, Kodrič Feliks, asistent iz Neumarkt-Tramin v Trzič, Rudolf Franc, asistent iz Spitala v Beljak, Bolka Fr., asistent iz Ehrenhausena v Bruck, Finžgar Ivan, uradnik, aspirant iz Rakeka v Mezzolombardo, Hlava Josip iz Rakeka v Tuer, Knes Martin, asistent iz Zgor. Dravograda v Store, Črnač Alojzij, asistent iz Calliana v Zgor. Dravograd, Česnic Andrej, asistent iz Mezzolombarda v Rakek, Knorek Alojzij, postajni načelnik iz Spod. Dravograda v Müzzuschlag. Na novo so sprejeti uradniški aspiranti: Fortis Ivan v Jenbach, Klembas Ant. v Brauzoli, Maškovič Ivan v Paternovu, Bistrice in še 20 Nemcev in 1 Italijan, torej izmed 24 na novo sprejetih uradniških aspirantov je 21 Nemcev, 2 Italijana in eden Slovenec! Izstopil je od južne železnice: Modena Ettore, revident in direkcijški kontrolor na Dunaju.

Drobiž iz Štajerske. V Karčevini in ostali okolici straži v zadnjem času zopet neka tatinska družba. V sobotni noči n. pr. je pokradla pri posestniku Gašpericu na Košku raznih pridelkov v skupni vrednosti 93 K. — Pri Sv. Marjeti na Ptujskem polju je prišlo pred par večeri med domačini in fanti sosednje fare ker so poslednji hodili domačim v »zelje«, do hude rabuke, med katero je bil jeden, domačin Peter Predikaha, tako zaboden, da so ga v brezupnem stanju prepeljali v mariborsko bolnico. — V Mariboru se je hotel obesiti nek pekovski pomočnik, ker na določen dan ni bil oproščen vajeniške dobe. Najprej pa si je skušal z nožem prerezati vrat. V obeh slučajih so ga v zadnjem trenutku rešili smrti. — V Mariboru je gorelo v nedeljo popoldan v mestni klavnic. Pogorela je vsa ogromna zaloga krme. Nevarnost za ostala poslopja je bila velika in le združ. naporu mariborske in dveh okoliških požarnih bramb je zahvaliti, da se požar ni razširil huje. To je že peti požar v pol leta. Dobro bi bilo, da se varnostni organi malo pobrigajo po vzrokih in povzročiteljih.

Balkanska vojna v pesmih. Ko so balkanski »bratje nastopili svojo zmagovalno pot, so se po vsem slovanskem svetu oglašali pesniki, ki so spremljali njih pohod v navdušenimi pesmimi. Rusi, Čini, Hrvatje — pred vsem pa seveda domači srbski in bolgarski pesniki so opevali velike zmage slovanskih čet. Dočim so se ti glasovi navdušenja pozgubili po dnevnem tisku — so se pojavile na knjižnem trgu zadnji čas razne zbirke posebno med Hrvat. N. pr. Luka Tanov: Dva sultana, — Mičun M. Pavličević: Osvobođenje, — Jure Kapič: Pesem o vojni na Balkanu itd. Znano je, da je sam Vojnovič dobil v tem boju snov za novo dramo; Rikrad Jeretov pripravlja posebno knjigo, v kateri bodo izdane vse pesmi, ki so izšle o balkanski vojni v hrv. in srbskem jeziku. — To bo lep spomin za bo-

dočnost. Ako hočemo k temu kaj pripomniti, moramo le reči, da bi na Slovenskem — ne imeli kaj zbirati. Osvobodilno vojno na Balkanu l. 1876. so opevali naši najboljši pesniki: Stritar, Gregorčič, Krilan — za njimi je pel o slovanskih bojih Aškerc, za Aškercem pa so te vrste pesniki izginiti in smo pri nas ob času vojne in balkanskih zmag po večini le ponatiskovali njegove pesmi. Res, da z navdušujočimi pesmimi bojevnikom ni pomagano — toda one so dokaz, kako je boj bratov odmeval v srcih bratskega naroda.

Otrok se opeknel. Dne 17. januarja je postiljala delavčeva žena Marija Mozetič iz Sela v kuhinji posteljo. Tam se je nahajal tudi njen mladoletni otrok, ki je vesele volje skakal semintja. Nenadoma je zapazilo otroško oko lepo zajemalko nad štedilnikom in je zahrepenelo po nji. Fantček je pristaval k štedilniku najprej stol, potem pa še majhno klopico. Nato se je skobacal na klopico in odtočil na stol. Tako je bil čisto blizu zajemalke, ki je visela nad štedilnikom. Otrok je stegnil po nji roko, vendar je omahnil in padel na štedilnik, ki je bil isti čas zelo vroč. Otrok je dobil težke opekline in morali so ga odnesti v deželno bolnico, kjer je bil 18 dni, predno je okreval. Ker je bila v času nesreče mati v kuhinji, jo je poklicalo predse sodišče in Mozetičeva se je morala včeraj pred sodnikom zagovarjati, ker ni baje pazila dovolj na otroka. Sodišče je Mozetičovo oprostiti obtožbe.

Tatinski tič je Franc Zupančič iz Dobruj. Oni dan je pil z več fanti in z 51letnim delavcem Antonom Trčkom v neki tamošnji gostilni. Kmalu so bili vsi vinjeni, Anton Trček pa še posebno. Ko so se dvignili ponoči proti domu, so morali fantje Trčka držati pod pazduho, da ne bi padel na tla. Zdaj je držal prvi fant Trčka pod pazduho, zdaj drugi. Poslednji pomagajo od vina trdnega močakarja je bil Franc Zupančič. Ta si je pa mislil: »Kaj bom dedca kar takole zastopil vlačil po svetu kakor medveda. Saj nimam prav nobene koristi od tega. Da še mene potegne s seboj v jarek, kaj ne?« In France je sklenil v svojem srcu, da mora biti to delo usmiljenja plačano. Ampak kako? E, kaj bi se človek pomišljal! S tiho gesto dolgih prstov je potegnil Trčka iz žepa denarnico, v kateri je bilo 36 K in jo je spravil v svoj žep. Pa ne da bi bil kanala vsaj spravil potem Trčka domov. Ne! Kakor hitro je imel denarnico z denarjem v žepu, ga je vzela noč. Pa tudi sodišče ga je vzelo včeraj za štirinajst dni v svoje salone. Razume se, da bo moral poleg tega plačati Trčku tudi ukradeni denar 36 K in denarnico, ki je bila vredna eno krono.

Smrtna nesreča. Preteklo soboto zvečer se je pripetila v Zagorju smrtna nesreča. 16letni delavec Alojzij Peterlin je prišel v tamošnji električni centrali vsled neprevidnosti v dotiko z električnim tokom in je bil na mestu mrtve.

Aretacija tatu. Te dni je prijel neki sprevodnik med progo Ljubljana-Kranj nekega fanta, ki ni imel voznega listka. Tujca, ki je rekel, da se imenuje Jože Tekavec in da je

trgovski pomočnik iz Cerkelj, so izročili postajnačelniku v Kranju, ki je takoj o tem obvestil orožništvo. Dognalo se je, da je fant identičen s 24letnim kajzarjevim sinom Alojzijem Omanom, ki je bil že večkrat kaznovan zaradi tatvine. V fantovem žepu so našli hranilnično knjižico, ki se je glasila na ime Helene Zorman in na katero je bilo naloženo 500 K. Oman je pred kratkim posestnici Heleni Bohinc iz Tenetišča ukradel to knjižico. Oman so aretirali in izročili okrajnemu sodišču v Kranju.

Nasilnež. Pred nekaj dnevi je prišel okrog polnoči pred tiso posestnika Jožefa Erklavca iz Dolenje vasi neki delavec in je začel brez vzroka razgrajati. Razbijal je po vratih in zahteval, naj se mu odpre. Tudi grozil je pri tem. Ko je Erklavec prišel iz hiše, ga je razgrajalec napadel, vrgel ga ob tla in ga začel tako pretepiti, da je Erklavec zadobil več poškodb.

Z ozirom na Vašo notico »iz novomeške okolice« v »Danu« štev. 403, si dovoljujem Vam poročati, da ste zamenjali moje ime: Johan Vintar iz Gor. Straže z imenom: Franc Vintar, bivši župan, Hrušovec pri Straži, bil nisem predpustno nedeljo v Rudolfovem, torej prosim, da priobčite v prvi prihodnji številki popravek omenjenega članka.

Ljubljana.

— Vsa Ljubljana se je smejala včerajšnjemu popravku »Zadružne Zveze«. Mi nismo pridejali popravku nobenih opazk zato, da je stvar izgledala bolj — neverjetno. Lahko bi bili popravek vrgli v koš, ker ni bil pravilno sestavljen — toda svojim čitateljem radi prevosimo nekoliko zabave. Kako je z defraudacijo v »Zadružni zvezi«, je danes slovenska javnost na jasnem. Poročila časopisov so bila popolnoma pravilna, ker so se listi lahko informirali tam, kjer se je defraudacija zgodila. Tudi glede podpisov se je izkazalo, kako je bilo. Klerikanci se motijo, če mislijo, da se da taka stvar — s popravki popraviti. Včerajšnja »Laibacher Zeitung« naznanja, da je dr. Pegan vložil proti Polajnkotu tožbo. O Polajnkotu doslej še ni nobenih pravih sledov.

— Iz Most. Okrajni šolski svet je rešil moščansko šolsko vprašanje v tem smislu — da se namerava nova šola zidati že to pomlad. — Kakor slišimo, vložijo okoliške občine proti temu sklepu svoj protest, ker nečejo plačevati šole v Mostah. Proračun za novo šolo znaša 167.000 kron. Ako pomislimo, da je še na stari šoli blizu 60.000 dolga — se nam zdi, da se nova šola ne more kar na slepo zidati — in da je treba naše šolsko vprašanje temeljiteje razrešiti. Mogoče se nekaterim mudi z zidavo nove šole, ker upajo, da bodo pri tem dobro zaslužili — toda mi nismo zato tukaj, da bi drugi z našim denarjem žepo polnili: Mi nismo proti šoli, ki bi odgovarjala našim potrebam — smo pa proti šoli, ki bi nam delala nove stroške in bi od nje nič ne imeli. O tem bomo drugič več izpregovorili.

— **Rekord je dosegla neka dama** pri prodajanju srečk za umetniško galerijo. Prodala je namreč tekotom dveh ur 100 srečk. Iz tega se vidi, da bodo dosegle srečke kmalu svoj uspeh. Naša dolžnost je, da slovensko ženstvo pri tej akciji podpiramo.

— **Vrtoglavci** so včeraj na našem odru dobro uspeli. Vsled pomankanja prostora izpregovorimo več jutri. Dones le o igri. Innak večera je bil g. Verovšek. Ako se včasih zgodi, da ne zna dobro igrati, se mu to očita — zato pa zasluži zdaj pohvalo — da jo je znal izborni in da je bila tudi njegova igra na vrhuncu, kakor svoje čase. Uloga guvernerja je bila kakor nalašč za njega — tu in tam je celo gledališče komaj držalo smeli. Dobre tipe so podali: g. Skrbineš, Bukšek, Danilo, Bohuslav, Danilo, Kreiso, Križar in Molek. Druge vloge so bile manjše in so prišle nam do veljave. Zeleti bi bilo v sceneriji in maskah več ruskega. — Gledališče je bilo do polovice polno. Škoda. Vrtoglavci so imenitna stvar, pri kateri se človek od srca nasmeje. Upamo, da bo drugič igra še boljša in boljši obisk. — **Jutri je prvič Madame Butterfly.**

— **Nabrežje Gruberjevega kanala** bodo to pomlad z akacijskim

semenom posejali, da zaraste nizko grmičevje, ki bo varovalo porušeni zemlje.

— **Odborova seja »Rdečega križa balkanskih držav«** se vrši v četrtek dne 13. t. m. ob 6. zvečer v mestni posvetovalnici na magistratu. Prosimo zlasti člane predsedstva, da se te seje zanesljivo udeležijo.

— **Albinca pride zaradi pomankanja prostora jutri na vrsto.**

— **Samomorilen poskus.** Predvčerajšnjim zvečer se je začel pripraviti s svojo ženo 38letni premo-garski hlapec Avguštin Polik, ki stane v Tesarski ulici. Z grožnjo, da bo napravil vsemu konec, je šel pijani mož v sosednjo sobo, kjer se je zaklenil. Ko se dalj časa ni vrnil nazaj, je njegova žena s silo vlomila vrata. Tu je zagledala svojega moža viseti na vrvi, ki je bila privezana na neko kljuko. Žena je takoj prerezala vrv in je položila nezvestnega moža na posteljo. Nato je obvestila o tem slučaju policijo. Stražniku Grošlju se je posrečilo, da je pripravil z umetnim dihanjem moža k zavesti. Ker se je Poliku kmalu obrnilo na bolje, so ga pustili v domači oskrbi.

— **Vlom.** V pondeljek popoldne so vlomili neznani tatovi v stanovanje posestnice Ivane Malin v Korunovi ulici in so ukradli dve moški suknji, zlato ovratno veržico s štirio-glatimi priveski in dve zlati nalušnici.

— **V Ameriko** jo je hotel popihati. Predvčerajšnjem zvečer je aretirali neki stražnik na južnem kolodvoru 17letnega Ijko Krnjčiča iz Hrvaškega, ki se je hotel odtegniti vojaški dolžnosti in jo pobrisati v Ameriko. Fanta so izročili hrvatskim oblastim.

— **Zgubil se je črn, dolgodlakast lovski pes, z belimi lisami, s črnim ovratnikom brez marke.** Najditej naj ga pripelje v Jenkovo ulico (Vodmat), kjer dobi 20 K nagrade.

— **Umrla so v Ljubljani:** Marjana Ves, občinska uboga, 80 let. — Frančiška Miklavc, prosiakova žena, 45 let. — Makso Beden, sin pekovskega mojstra, 5 mesecev.

— **Kinematograf »Ideal«.** Nikdo naj ne zamudi si ogledati senzacijski novi spored. Napoleonov pohod na Rusko je za poznavalce prve vrste uzor. Velezanimi Pathe Žurnal in trije sijajni naravnosnetki spoinov spored. Na kencu je Maks Linder. V filmu Maks in odkritje spomenika, zabava obiskovalce v nepretrganem smehu dobre čiste ure. V petek »Uboga dekleta« ljubavni roman v 2 delih. V soboto »Oče«, tragedija z Armetto Zaccini.

Trst.

Brez ostrega boja ne bomo prišli do svojih pravic. Velike krivice se godijo nam — tržaškim Slovincem. A vzlic temu smo popolnoma mirni in potrpežljivi. Nikjer ne opazimo boja — vse spi in se tolaži s tem, da bodejo že prišli enkrat tudi za nas boljši in lepši dnevi. Le malo bojevnikov je med nami, bojevnikov, ki bi se radi vrgli v boj in se bojevali tako dolgo, dokler bi se ne odločilo, dokler bi ne dosegli enakopravnosti, po kateri stremimo. Velika večina torej spi. Zakaj je tako? Vemo, da marsikateremu zopet ne bo prav, ako izpregovorimo bridko resnico. Pa to nič ne de; resnica mora na dan. **Narod, ki spi spanje brezbriznega, narod, ki ima vkljub temu, da je bičan, priškan in preziran — zaprte oči, je treba vzbuditi k življenju, treba ga je vsposobiti za boj.** To je naloga izobraženjših pripadnikov naroda, ker nezavedni niso zmožni vršiti takega dela. Tudi pri nas v Trstu se dela v tem smislu — vsaj tako se nam bo odgovorilo. — Toda kako, to je vprašanje, ki nam je treba razmotrivati o njem. Tržaška slovenska politika je sicer že marsikaj koristila slovenskemu narodu, toda ona narod uspa; ona se nahaja tam, kjer se je nahajala pred tridesetimi leti. Glasilo te trž. slov. politike se tudi prav nič ni reformiralo; še vedno tiste obrabljene fraze, ki jih je sit že vsak, ki nima slame v glavi. Vprašamo, čemu pa je pravzaprav list? Ali samo zato, da pri-naša društvene vesti in kroniko, da pravlja in hvati dosežanje velike uspehe trž. Slovincem, njihovo zavestnost itd.? Mislimo, da ima list važnejšo nalogo. Predvsem mora

list povedati ljudstvu resnico, povedati mu mora, da skoraj nič ne napredujemo, in to po krivdi indifere-mentnosti naroda! pokazati mora ljudstvu neštete krivice, ki se mu godijo in ga pozivljati na boj proti nasprotnikom, kajti s klečeplaz-njem ne bomo dosegli ničesar, ampak se nam bodo nasprotniki le smejala radi naše neumnosti v obraz. **Ljudstvo zrevolucionirati!** — to bi morala biti parola glasila vsake one stranke, ki zastopa zatirani sloven-ski narod. Ravno tako bi morale postopati stranke. Kaj vendar po-maga prositi pri vladi, tu — tam, saj je vse brezuspešno. Vnebovpi-joče krivice se nam godijo na vseh poljih. Če gremo na pošto, z nami ne marajo govoriti v slovenskem jeziku; če se podamo na policijsko ravnatelstvo ali kamorsibodi dru-gam, je istotako. Sol nam ne dajo, ampak nas imajo za prave norce in si mislijo, le plačujete davke za nem-ske in italijanske šole, za slovenske pa beračite od hiše do hiše. In mi smo tako strašno modri, in rajše kakor da bi zagrmeli prav po ne-usmiljeno in zahtevali z grožnjami, da nam bi dala vlada šole — kakor je to njena dolžnost — pa zbiramo krajcarček za krajcarčkom skupaj za našo šolsko družbo. **Mi, kot tako reven in siromašen narod, moramo z našimi žulji sami vzdržati šole!** Sedaj nastane vprašanje, koliko ča-sa? Ko bi bil narod zaveden, bi enostavno stopil na bojno plan. Ker pa ni zaveden, zaradi tega nam tre-ba napraviti ga zavednega. Stran-ke, ki se nahajajo v skrajni konser-vativnosti, naj krenejo na pravo pot. Če pa hočejo gotovi ljudje, da gremo še nadalje tako naprej, pa naj jih narod spozna — krivična stavba naj se podere in sežida nova. Z listi pa ravno tako. Reformirajo naj se, ker drugače nimajo pomena, da še nadalje izhajajo. **Ker priti mora dan našega odrešenja in naj nastane, kar hoče.** Bolje je, da je namočena naša zemlja z našo kri-vo, kakor pa, da še nadalje čujemo in prelivamo srčno kri za druge, kj so nam v vsakem oziru tuji, in imajo za nas le puške in ba-ijonete.

Pameten policijski uradnik. Te dni sem imel opraviti na policijskem ravnatelstvu radi neke služkinje, ki ji je napravila gospodinja ob prene-hanju službe — slabo izpričevalo ta-ko, da vseh tega ni mogla dobiti ni-kjer službe. In dasiravno velevala po-seljski red — kakor tudi obrtni za-koni — da delodajalec delojemalcu ne sme napraviti slabega spričevala (če napravi slabo spričevalo, mora on, delodajalec povrniti delojemalcu vso škodo, ki bi jo imel delojemalec vsled tega), je policijski uradnik iz-pregovoril tako-le: Delodajalec lah-ko napravi takšno spričevalo, kakr-šno se mu poljubi. Rekel je, kaj mi-slite, da zasluži posel, ki je slabo opravil službo, dobro spričevalo? Slabo bi mu jaz napravil v takem slučaju — je dejal — in sodnja bi mi pritrilila, da imam prav. — Iz teh par vrstic se vidi, kako zelo modri so nekateri policijski uradni-ki; vidi se pa tudi, kako usmiljeni da so. Uboge služkinje morajo pri tem marsikaj pretrpeti, kajti ti urad-niki gredo na roko v vsakem oziru le delodajalcem, oziroma delodajal-kam. Slovenskega jezika se dotični uradnik, s katerim sem imel opravi-ti, tudi noče posluževati, ampak govori samo italijansko in nemško. Služkinje, ki se upajo izpregovoriti v slovenskem jeziku, nahuili prav neusmiljeno. Kdaj bo konec tem prokletim razmeram?

Pripravljalni odbor Narodno-so-cialne mladinske organizacije v Tr-stu sklicuje 16. februarja 1913 točno ob 2. popoldne v dvorani N. D. O., ulica sv. Frančiška št. 2. Dnevni red: 1. Nagovor predsednika, ozi-roma podpredsednika pripravljal-nega odbora. 2. Poročilo tajnika. 3. Poročilo blagajnika. 4. Volitev od-bora. 5. Služajnosti.

Slovenska mladina v Trstu! Kakor naznanjamo, bo v nedeljo ustanovni obč. zbor prekristne Na-rodno-socialne mladinske organiza-cije. Z ozirom nato se obračamo do vseh zavednih mladeničev, da se vpišejo v N. s. m. o. še pred občin- zborom. Kdor pa se še ne mara vpi-sati, a je somišljenik N. s. m. o., ta naj si preskrbi vabilo za občni zbor, ki se dobi v tajništvu N. s. m. o.

sosednje vasi; bila sva oba revna in sva morala iti iskati denarja na težke obresti k nekemu oderuhu, da sva si zgradila to hišico. Tako sva životarila dve leti, dobila sva otro-ka, oh, takega angelčka — in ženo so zopet obile solze — »ki ga nama je pobrala leto nato rdečica. Oni oderuh je silil in pritiskal za denar, ker je vedel, da naju je izžela otro-kova bolezen in še druge nesreče do vinarja, in ne bova mogla tako ro-čno plačati, ter naju bo mogel na ta način izgnati iz hiše. Toda to zlobno nakano sva mu prekrizala s tem, da je stopil moj mož v vas do dvoje pošteniakov, ki sta se podpisala na menico, s katero je dobil denar pri trški posojilnici, da je mogel dolg z obrestmi vred plačati oderuhu. — Ker nama je pa ležala ta menica kot mora težko na prsih, je sklenil mož, podati se v Ameriko v to zapeljivo deželo — da si prisluži toliko, da se poplača hišni dolg pa še kaj za sta- rna leta. Delal in trpel je v rovu kot črna živina. In v petih letih so bili dolgovni poplačani, pa še par tiso-čakov sva imela naloženih v hran-ilnici. Mož se je že menil vrniti do-mov, kar ga nenadoma zaloti v rovu

Kupujte in naročajte „DAN“!

Bolgarske zmage na obrežju Marmarskega morja. Katastrofalne izgube Turkov.

ODBIT NAPAD TURKOV PRI CATALDŽI.

Sofija, 11. februarja. (Uradno poročilo.) Turki so pri Cataldži napadli bolgarske čete. Bolgari so napad zmagovito odbili. Turške izgube znašajo več tisoč mož. Po odbitem napadu so se Bolgari umaknili od Cataldžke linije za 56 km. (Vse to umikanje je v zvezi z najnovejšimi načrti bolgarske armade, ki ima namen zavzeti čim prej dardanelske utrdbe, da k tem prost vohod grškemu brodomu.)

BOLGARSKE ČETE PRI BULAIREJU.

Sofija, 11. februarja. (Uradno poročilo.) Bolgarske čete pri Bulaireju so se silno močno zavarovale. Turkov ni niti na spregled. Med Turki vlada velika izbegnost radi velikanskih izgub, ki so jih pred Bulairrom doživeli. — Izgube znašajo 5000—6000 mož.

TURKI PRI SARKÖJU OBKOLJENI.

Sofija, 11. februarja. (Uradno poročilo.) Turške čete so bile pri izkrcavanju pri Sarköju od Bolgarov obkrojene; pobiti so bežali na morski breg pod okrilje topov vojnih ladij. Z veliko težavo so dosegli ladje, ki so jih rešile pred bolgarskim orožjem.

PODROBNOSTI O BITKI PRI SARKÖJU.

Sofija, 11. februarja. Izgube Turkov v najnovejšem boju pri Sarköju so naravnost katastrofalne. Do danes so Bolgari pokopali 2500 trupel. 3000 jih pa še pokriva bojišče. Izkrcavanje pri Sarköju je trajalo 2 dni; izkrcali ste se dve diviziji turške armade.

Na jutro tretjega dne so napadli Bolgari Turke. Ob 3. uri popoldne so bili Turki obkrojeni, da so se le z veliko težavo in velikanskimi izgubami rešili na morski breg pod okrilje vojnih ladij. Le s težavo so dosegli ladje.

Brodomje turško je odplulo v velikanskem neredu. Kroglice bolgarskih topov so zasledovale Turke tudi na morskem bregu.

CAR FERDINAND IN ZADNJE ZMAGE.

Sofija, 11. februarja. Na carja Ferdinanda je napravilo globok vtis vest, da je 7 bolgarska divizija pri Bulaireju premagala 6 turških divizij, ki so poleg tega stale še pod okriljem topov vojnih ladij, ki so mogočno podpirale turške operacije. Car se je ginjen zahvaljeval bolgarskim in srbskim junakom ter jim k zmagi častital.

URADNO POROČILO GLEDE ZADNJIH DOGODKOV NA BOLGARSKO - TURSKEM BOJIŠČU.

Sofija, 11. februarja. (Uradno poročilo bolgarske telegrafične a-

genture.) Vsled vednih poročil, ki jih širijo turški merodajni faktorji po svoji stari navadi v svet, kot da bi bili Turki dosegli v zadnjem času kakšne zmage in kot, da bi se jim bila izkrcavanja posrečila, javljamo enkrat za vselej, da storimo tem vestem konec, da so bila vsa izkrcavanja na obrežju Marmarskega in Črnega morja, izkrcavanja pri Podimi kot ona pri Sarköju popolnoma izjalovljena vsled energičnih napadov s strani bolgarskih čet. Praske pred Cataldžo nimajo prav nobenega pomena več (glej poročilo zgoraj), ki je mlajše od tega. Pa tudi tu so bili Turki vedno odbiti.

Kar se pa bojeval na Galipolju in okoli Bulairja posebej tiče, so tu Turki trpeli velikanske izgube, ki znašajo nad 15.000 mož. Nato apelirajo poročilo na razsodnost Evrope, da ne veruje na zlagana turška poročila, ki imajo samo namen begati ono javnost, ki bo govorila pri zopet eventuelnih pogajanjih.

TURŠKA VEST O ZMAGI PRI JANINI — ZLAGANA.

Atene, 11. februarja. Iz Carigrada se razširjajoča poročila o izgubah Grkov v Janini so brez podlage. Grki niso trpeli prav nobenih izgub.

SKADER.

Dunaj, 11. februarja. Reunija poslanikov še ni enotna glede skaderskega vprašanja.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglašitvah ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znakah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Krojaški pomočnik dobi delo na dom. Kje pove »Prva anona pisarna«.

Dve krásni svetli sobi, pripravni za pisarno ali za kakšno društvo se oddajo takoj stalni mirni stranki. Kje pove »Prva anončna pisarna«.

Krznar in izdelovatelj čepic Feliks Žagar se je preselil na Stari trg št. 32, ter se slavnemu občinstvu vljudno priporoča.

Najfinejši ŠPIRIT

iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po nizki tovarniški ceni veležanjarja

M. ROSNER Co.

v Ljubljani, poleg pivovarne „UNION“.

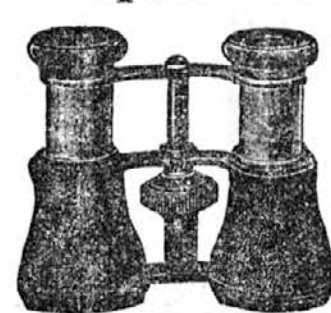
Pošljite naročnino, ako je še niste!

FR. P. ZAJEC

Ljubljana, Stari trg št. 9

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblastveno koncesijonirani optik in strokovnjak svoj

optični zavod.

Daljnogled, topomere, in zrakomere vseh vrst. Očala, ščipalniki natančno po zdravniškem receptu. Cenike pošiljam na zahtevo zaštopljen in poštne prosto.

Naznanilo preselitve.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem preselil svoj

krojaški salon

z Miklošičeve ceste št. 10 na Dunajsko cesto št. 20

nasproti kavarne „Evropa“.

Svojim odjemalcem se priporočam da mi ostanejo naklonjeni tudi v bodoče.

Z odličnim spoštovanjem

Ivan Magdič, krojač.

Kupujte „Dan“.

- „Dan“ je edini slovenski neodvisni politični dnevnik.
- „Dan“ je najbolje informiran slov. dnevnik.
- „Dan“ je edini slovenski dnevnik, ki izhaja tudi ob nedeljah in praznikih.
- „Dan“ je najodločnejši neodvisni jutranji list.
- „Dan“ je najcenejši napr. dnevnik; posamezni izvodi po 6 vinarjev, s pošto mesečno le K 170.
- „Dan“ je razširjen v najširših ljudskih slojih, ker ga vsakdo rad čita in je zato jako uspešno oglaševanje v njem.
- „Dan“ prinaša interesantne in znamenite zgodovinske romane.
- „Dan“ prinaša znamenite sodobne politične karikature.
- „Dan“ je odločen zagovornik vseh zatiranih.

Sirite „Dan“ med ljudstvom.

Teodor Kunc

Prešernova ulica št. 5, I. nadstropje.

Damski modni salon

za angleška in francoska

delo se priporoča.

Kavarna

odprta celo noč.

„LEON“

Gostilna

Florijanska ulica št. 6.

Radi inventure

prodajam vso zimsko zalogo kostumov, mantiljev, paletojev, jopic, bluz, raglanov, oblek, klobukov in vse drugo blago 50% pod lastno ceno.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Največja zaloga ur, zlatnine in srebrnine

H. SUTTNE

Ljubljana, Mestni trg 25.

Lastna protokolirana tovarna ur v Svici.

Tovarniška znamka

„I K O“

Cenik zastoj in poštne prosto.

Slavn. občinstvu v mestu in na deželi vljudno priporočam največjo zalogo krasnih

nagrobnih vencev in trakov z napisi.

Zunanja naročila se izvršujejo hitro in točno.

Cene brez konkurence.

V zalogi je vedno do 500 kosov od 2 do 60 K komad, tako, da si vsakdo lahko izbere.

Fr. Iglič :: Ljubljana ::

Mestni trg 11-12.

Ob nedeljah se dobivajo venci v isti hiši v I. nadstr.

Učiteljska tiskarna

: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6 :

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejšee uredbe izvršuje naročila najokusnejše in v najkrajšem času. — V zalogi in razprodaji ima najnovejše izborne mladinske spise, kakor tudi vse šolske, županijske in druge tiskovine.

Litografija.

....

Cene najnižje!

....

Notni stavek.